

Levent Gültekin
Yaklaşan

KASIRGA

—
Araştırma
İnceleme
—

Levent Gültekin, 1972 yılında Ardahan'ın Göle ilçesinde doğdu. İlk, orta ve lise tahsilini Göle'de yaptı. Anadolu Üniversitesi Kamu Yönetimi Bölümü'nde lisansını, Selçuk Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde yüksek lisansını tamamladı.

Medya sektörüne 1995 yılında *Yeni Şafak*'la girdi. Farklı departmanlarda çalıştıktan sonra 2000 yılında genel müdür oldu.

2000 yılının sonunda buradan ayrılıp haftalık *Gerçek Hayat* dergisini çıkardı. 2007 yılında Star Medya Grubu'nda, 2009 yılında Cine5 Medya Grubu'nda üst düzey yönetici olarak görev aldı. 2010 yılında Cine5'ten de ayrılınca köşe yazarlığına başladı.

Halen siyaset yorumculuğu ve www.diken.com.tr sitesinde köşe yazarlığı yapmaktadır.

Şatafatlı Mağlubiyet ve *Onurlu Çıkış* adlı iki kitabı vardır.

DOĞAN KİTAP TARAFINDAN YAYIMLANAN DİĞER KİTAPLARI

Şatafatlı Mağlubiyet
Onurlu Çıkış

Yaklaşan
KASIRGA

Yazan: Levent Gültekin
Editör: Sevim Erdoğan

Yayın hakları: © Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.
Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

1. baskı / Nisan 2022 / ISBN 978-625-8380-19-4

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Cüneyt Çomođlu

Baskı: Ay-han Matbaası

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6/31

Bağcılar - İSTANBUL

Tel. (212) 445 32 38

Sertifika no: 44871

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Yaklaşan
Kasırga

Levent Gültekin

İçindekiler

Giriş	9
Birinci bölüm / Mahalleler, yaşadıklarım, gördüklerim, gözlemlerim	17
İslamcılık ve İslamcılar	19
Nasıl ve niçin İslamcı oldum?	21
Din başka, ahlak başka	26
Profesyonel İslamcılık.....	35
Parti başlıyor, değişim son sürat	40
Kâbus başlıyor	46
İki arada bir derede kalma hali	53
Cennete gitmek için dünyayı cehenneme çevirenler	54
Gelen kasırgaya karşı bir ses.....	55
Seküler mahalle	62
Seküler mahallede bir mülteci.....	62
Hakiki, öz Atatürkçüler	65
Mağdur Atatürk.....	68
Toplum yüzünü Atatürk'e, sırtını Atatürkçülere döndü.....	69
Atatürkçülerin iktidarı.....	73
Türkiye'nin aydın sorunu	74
Kürt hareketi ve Kürt meselesi	77
Türkiyelileşen Kürt siyasetinin önüne kazılan hendek	77
Yenilikçi Kürtler	82
Radikallerin ittifakı yenilikçileri boğuyor	85
Cehennemin zebanileri.....	89
Türkiye hastayken iyi olmak mümkün mü?	91
Tek adam rejimi için açılan hendekler	92
HDP PKK ile arasına bir mesafe koyabilir mi?	93
Kürt sorununun çözümü, ama nasıl?	95
Mahallelerden Türkiye'ye onurlu çıkış	97
Onurlu çıkış veyahut Türkiyelileşmek.....	97
Herkes karşı tarafın ılımlısına hayran	100
Mahalle bekçileri	102
Pusulası olmayan rehberler	103
Hepimiz suçluyuz	117

Ak Parti-cemaat ittifakı başlıyor.....	119
Belediyecilerle dershanecilerin ittifakı.....	119
İkinci bölüm / Kasırğa yaklaşıyor	125
2015 seçimleri.....	127
Filmin fragmanı.....	127
Gülen Cemaati ve 15 Temmuz.....	133
Besle kargayı, oysun gözünü.....	133
Çıkar ittifakı, suç ortaklığı bitiyor, çatışma başlıyor	136
Savaş başlıyor.....	139
Allah'ın, iktidara bir lütfu.....	140
Rejim değişiyor, kasırğa yaklaşıyor	143
İktidar hayal, muhalefet umut pazarlıyordu	147
Herkes kendi hırsızına oy veriyor	152
Tayyip Erdoğan'ın büyük oyunu	155
Oyunu kuran büyük el kimin?	155
2018 seçimleri, neler oldu, neler yaşandı?.....	162
Bir çalgın proje olarak cumhurbaşkanlığı adaylığım.....	162
Tayyip Erdoğan'a hediye edilen bir seçim.....	171
Bir gecede fikir değiştiren muhalefet partisi.....	177
Çalınan minareye kılıf gerekiyor	179
"Adam kazandı", Muharrem İnce kayıplara karıştı	184
Endişeli toplum, endişesiz muhalefet.....	189
2019 yerel seçimleri.....	190
Kusursuz Fırtına.....	190
Sakın yukarı bakma.....	192
"Demokrasi mücadelesi veriyoruz, kes sesini!"	199
Ortağululaşmanın görünmez aktörleri.....	208
İki Mustafa'nın istismarı	209
Dindarlık oy getirseydi Necmettin Erbakan padişah olurdu	213
Yeni rejim, eski siyaset.....	221
Günahkârlar koalisyonu.....	224
Üçüncü bölüm / Senaryo mu, Kırmızı Pazartesi mi?	235
Senaryo, senaristler ve oyuncular.....	237
Film ya da roman değil, gerçek.....	238
Bütün bunları kim yaptı?	250
Senaryo mu, çıkar ittifakı mı?.....	253
Diyeceğim o ki... ..	254

Giriş

Dalga geçmemeli, ağlayıp sızlamamalı,
nefret etmemeli; anlamalı.

Baruch Spinoza

Esasında zihnimde 2023 seçimlerinden sonra yayımlanmak üzere tasarladığım bir kitap projesi vardı.

Çünkü yazdıklarımın gereksiz tartışmalara neden olacağı, 2023'te veyahut yapılacak ilk seçimde hiç istemeden de olsa özellikle muhalefete bir zarar vereceği endişesi taşıyordum.

Fakat bir gün Doğan Kitap Yayın Yönetmeni Cem Erciyes aradı ve benimle bir kahve içmek istediğini söyledi.

O buluşmamızda sevgili Cem Erciyes “son yazdığım *Onurlu Çıkış* kitabımın üzerinden beş yıl geçtiğini, bir yazar için bu kadar uzun süre ara vermenin pek iyi olmadığını ve artık bir kitap yazmam gerektiğini” söyledi.

Ben de bunun üzerine kafamdaki kitap projesini anlattım ve bazı endişelerimi de paylaşıp “ancak 2023 seçimleri sonrası yazabileceğimi” söyledim.

Fakat Cem, “tam tersine, anlattığım kitabın bir işe yaraması yani gidişata küçük de olsa olumlu bir etki etmesi için bu kitabı seçimlerden önce yazmamın daha doğru olacağını, hatta gerekli olduğunu” söyleyerek beni bu konuda ikna etti.

Ve böylelikle bu kitabı yazmaya karar verdim.

Kitabın birinci bölümünde Türkiye'deki sosyolojik mahalleleri anlatmaya çalıştım.

İslamcılara, Atatürkçülere, solculara ve Kürtlere yönelik gözlemlerimi, bazı mahallelerdeki değişimin arka planını; yaşadıklarım, gördüklerime, gözlemlerime dayanarak anlatmaya çalıştım.

Birbirimizi niçin anlamadığımızı, birbirimizle niçin bir bağ kuramadığımızı, niçin ortak amacı olan bir toplum olamadığımızı, bütün bunlara neyin kaynaklık ettiğine kendimce dikkat çekmeye çalıştım.

Davranışlarımızı, tercihlerimizi; acılarımızın, travmalarımızın ve bütün bunların sonucunda oluşan önyargılarımızın belirlediğini düşündüğüm için farklı toplum kesimlerinin davranışlarına, tercihlerine esasında neyin kaynaklık ettiğini anlamaya, anlatmaya çalıştım.

Yani sonuçların değil, o sonuçları doğuran nedenlerin üzerinde durmayı tercih ettim.

Çünkü Filozof Spinoza, “Dalga geçmemeli, ağlayıp sızlamamalı, nefret etmemeli; anlamalı” diyerek “her doğa olayının bir nedeni olduğu gibi insan davranışlarının da arkasında yatan bir sebep olduğunu ve ona bakmamızı” söylüyor.

Dahası, sonuçlara değil, sebeplere bakarsak karşımızdakini ve onun davranışına neyin kaynaklık ettiğini daha kolay anlayabileceğimizi belirtiyor.

Bu gözlemlerimi paylaşırken zaman zaman farklı toplum kesimlerine yönelik eleştirilerde de bulundum.

Bu eleştirilerdeki amacımın yıkmak, yermek, suçlamak olmadığını; kendimce bir ayna tutmaya çalışmak ve ortak duygu yaratma çabasına bir katkı vermek olduğunu bilmenizi istirham ediyorum.

Çünkü Türkiye’yi farklılıklarıyla bir bütün olarak görüyor; Türkiye’nin huzurunun, mutluluğunun farklı toplum kesimlerinin tamamının mutluluğuna bağlı olduğu anlayışıyla hareket ediyorum.

Yani Aleviler mutlu olmadan Türkiye’nin mutlu olamayacağını, Kürtler eşit olmadan Türkiye’nin refaha kavuşamayacağını, dindar kesim mutlu olmadan Türkiye’nin sağlıklı olmayacağını, Atatürkçüler, solcular mutlu olmadan Türkiye’nin gelişemeyeceğini, farklı inanç ve etik kökenden herkes iyi olmadan ülkenin iyi olamayacağını düşünüyor ve Türkiye’yi bu toplum kesimlerinin bir araya gelerek oluşturduğu bir bütün olarak görüyorum.

Bu bölümü yazarken daha önce yazdığım *Onurlu Çıkış* kitabındaki gibi bu kitapta da konunun daha iyi anlaşılması için me-

seleleri zaman zaman kendi kişisel hikâyem üzerinden anlatma yolunu tercih ettim.

Yani gördüklerimi, yaşadıklarımı, tanıklık ettiğim ve karşılaştığım olayları anlatırken bazen duygularımı da en açık haliyle yansıtmaya gereği duydum.

Zaman zaman duygularımı en açık haliyle yansıtmaya yöntemini seçmiş olmamın nedeninin kendimi fazlasıyla önemsemem veya hut mağdur edebiyatı yapmak değil, meselelerin daha iyi anlaşılmasını sağlamak olduğunu bilmenizi isterim.

Diğer taraftan, kitapta bazı olayları kişisel hikâyem üzerinden anlatma yöntemini benimsemiş olsam da bu kitabın öznesi ben değilim, Türkiye'dir.

Çünkü hepimizin hikâyesi aynı zamanda Türkiye'nin de hikâyesi.

Hepimizin acılarını, hepimizin endişelerini, hepimizin korkularını aynı zamanda ülkemizin de acıları, korkuları, endişeleri olarak görüyorum.

Sorunlarımızı niçin çözemediğimizi, bu sorunların niçin katlanarak büyüdüğünü anlatırken hapsedüğümüz mahalle kültürünün yıkıcı etkisini ve bu mahalle kültürünün ülkemizi nasıl bir girdabın içine çektiğini kendimce göstermeye çalıştım.

Ülkemiz son 20 yılda büyük bir değişim yaşadı.

Toplumunu derinden etkileyen, endişeye sevk eden bir tabloyla karşı karşıya kaldık.

Rejim değişti; hukuk, demokrasi, laiklik tahrip edilerek, dini de istismar eden tek adam rejimi kuruldu.

Yani ülkemiz, ülkeleri yıkıma sürükleyen otoriter bir yönetime teslim oldu.

Bir metafor üzerinden anlatmak gerekirse ben bu durumu ülkemize doğru gelen bir kasırgaya benzetiyorum.

Ülkemize doğru bir kasırga gelirken kim ne yaptı? Ne tür siyasi olaylar yaşandı? Bu kasırganın tahribatını en aza indirecek tedbirler niçin alınamadı?

İşte bu sorulara bildiklerim, gördüklerim, yaşadıklarım ve yorumlarım çerçevesinde cevaplar aradım.

Kitabın ikinci bölümünde yaşanan bu değişimin siyasi olaylarını ve o olayların bildiğim kadarıyla arka planlarını anlatmaya çalıştım.

Hepimizin zihninde oluşan, “Ülkemiz nasıl bu hale geldi?” “Niçin böyle oldu?” “Niçin kimse gidişatı durduracak bir şeyler yapamadı veyahut yapmadı?” gibi sorulara cevap bulmaya gayret ettim.

Öncelikle son 20 yılda yaşanan her bir olayı tek tek ele alıp, o olaya neyin kaynaklık ettiğini, olayın aktörlerinin niçin öyle davrandıklarını; kişisel gözlemlerime, tanıklıklarına ve edindiğim bilgilere dayanarak anlatmaya çalıştım.

Aynen bir fotoğrafın parçaları gibi önce her bir parçanın hikâyesinin arka planını bildiğim kadarıyla anlattım.

Ama itiraf etmem gerekirse, yazmaya başladığım kitap ile bitirdiğim kitap arasında devasa bir fark vardı.

Yazmaya oturduğumda aklımda olmayan ama yazdıkça yani kitabın sonlarına yaklaştıkça daha önce hiç fark etmediğim bir fotoğraf çıktı ortaya.

Bunca yıldır siyaseti izleyen, yorumlayan, siyaset meydanındaki her gelişmeye, her söze, davranışa dikkat eden biri olarak benim bile dikkatimi çekmeyen ya da farkında olmadığım, beni de dehşete düşüren bir fotoğraftı bu.

Sonra başa dönüp, ortaya çıkan bu fotoğrafa göre bazı düzenlemeler yaptım.

Kitabın üçüncü bölümünde, parçaların birleşmesiyle ortaya çıkan bu fotoğrafın en net haliyle görülmesine gayret ettim.

Ortaya çıkan bu fotoğrafın tam anlaşılması için her bir olayın, o olayın arkasında yatan sebeplerin, o olayın gerçekleşmesine neden olan toplumsal yapıların iyi anlaşılması gerekiyor.

Bu nedenle, her bir parçaya yani her hikâyeye dikkat etmenizi istirham ediyorum.

Çünkü Türkiye’nin otoriter bir yönetime sürüklenişindeki siyasi olayların birleşmesi sonrası ortaya çıkan bir fotoğraftı bu.

Yaşanan olayların akışındaki bütünlük, bu akışı bozacak her engelin ustalıklarla ortadan kaldırılması, kimi siyasi aktörlerin bir

andaki tutum değişikliğiyle bu akışı kolaylaştıracak birer oyuncuya dönüşmesi...

Tüm bunlar insanda, sanki bir senaryo var da o senaryo ustalıklarla uygulanıyor hissi yaratıyor.

Ya da Gabriel García Márquez'in *Kırmızı Pazartesi* romanında kine benzer bir durum yaşıyoruz.

Yani bir kasabada bir cinayet işlenecek, kimisi çıkarına öyle geldiği için, kimisi vurdumduymazlıktan, kimisi de "Cinayeti engellemek benim işim değil" anlayışıyla hareket ettiği için o cinayet işleniyor ve bütün kasaba o cinayetin suç ortağına dönüşüyor.

2002 yılında AK Parti'nin iktidara gelmesiyle başlayan ve görünene göre Türkiye'yi Ortadoğululaştırmayı amaç edinen ve bu amaç çerçevesinde yaşanan olaylardan bahsediyorum.

Sanki bir el var ve o el, Türkiye'yi Ortadoğululaştırmaya çalışıyor, iktidar veyahut muhalif kimi siyasi aktörleri bir gecede tutum değişikliğine ikna ediyor ve çıkan her engeli kolayca ortadan kaldırıp süreci devam ettiriyor.

Öyle akıl almaz ittifaklar, öyle işbirlikleri, öyle şaşkırtıcı durumlarla karşı karşıya kalıyoruz ki insan "Bu kadar da olmaz!" demekten kendini alamıyor.

Sanki herkesin bir şekilde kolayca oyuncuya dönüştürüldüğü bir film setindeyiz..

Gelecekle ilgili bir komplo teorisinden bahsetmiyorum.

Tamamen son 20 yılda yaşanan olayların birbiriyle bağlantısından ve o olayların gerçekleşme sürecindeki bütünlükten, sürecin devamı için olmayacak insanların yaptıkları ittifaklardan bahsediyorum.

Mesela, dönemin muhalefet lideri Deniz Baykal'ın desteğiyle ve devletin bazı kurumlarının ittifakıyla Türkiye'de katı İslamcı anlayışta bir iktidarın önü açılıyor.

Sonra bu iktidarın önünde engel olabileceği düşünülen TSK'daki kimi generaller Ergenekon ve Balyoz davalarıyla tasfiye ediliyor.

Türkiye'de İslamcı bir iktidar varken bir bakıyoruz ana muhalefetin başına Alevi inancına sahip bir genel başkan seçiliyor.

Ardından Alevi meselesi kaşınmaya başlanıyor.

Ortadoğu'da mezhep savaşlarının olduğu bir dönemde üçüncü köprünün adı da Alevi vatandaşlarımızı rahatsız edecek bir ad yani Yavuz Selim konuluyor.

Ardından Gezi süreci başlıyor. Nasıl oluyorsa oluyor, sokaklardaki yüzbinlerce insan arasından sadece Alevi çocuklar öldürülüyor, üstelik bunlardan biri de Gezi'nin birinci yıldönümünde cem evinde öldürülüyor.

İslamcı iktidar, 2015 Haziran seçimlerini kaybediyor.

Seçimi kaybeden İslamcı iktidarın imdadına bu sefer yine 2002'deki kritik kararıyla o iktidarın önünü açan Deniz Baykal yetiştiriyor.

Ardından MHP lideri Devlet Bahçeli devreye giriyor ve seçimlerin tekrarlanması sağlıyor.

Tekrarlanan seçimde İslamcı iktidar yeniden tek başına iktidar oluyor ve böylelikle kesintiye uğrayan sürecin devamı sağlanıyor.

Kürt sorununu çözmek için barış süreci başlıyor.

Fakat bir gece Urfa'nın Ceylanpınar ilçesinde iki polis memuru evlerinde öldürülüyor.

PKK "Biz öldürdük" diye açıklama yapıyor ama üç ay sonra başka bir açıklama yaparak bu polisleri kendilerinin öldürmediklerini söylüyor.

Nihayetinde barış süreci son buluyor ve PKK yeniden sahneye iniyor.

Sanki Kürtler üzerinde PKK'nın etkinliğinin artması isteniyormuş, muhtemel toplumsal barış ihtimallerinin de ortadan kaldırılması gerekiyormuş gibi bütün muhalefet partilerinin desteğiyle Kürt hareketinin önemli isimlerinden, o toplum kesiminin en çok itibar ettiği, barış yanlısı siyasetçisi hapse atılıyor.

2017'de, sürecin devamını sağlayacak akıl almaz başka olaylar oluyor.

2018'de İslamcı iktidarın seçimi kaybetmesini engellemek için bu sefer bir muhalefet partisi bir gecede tutum değiştiriyor.

Sonra bir başka muhalefet partisi sürecin devamı için tuhaf işler yapmaya mecbur ediliyor.

Bu süreç, bugüne kadar bu şekilde sorunsuz bir şekilde devam ediyor.

İslamcı iktidar her sıkıştığında mutlaka birileri devreye giriyor ve o sıkışıklığın aşılmasını sağlıyor.

Sonunda da Türkiye tek adam rejimine geçmiş, demokrasisi askıya alınmış, İslamcı otoriter bir iktidarın olduğu klasik bir Ortadoğu ülkesine dönüşüyor.

Yaşanan gelişmelere bakılırsa, eğer bir senaryo varsa o senaryo hâlâ devam ediyor.

Eğer bir senaryo varsa, bu senaryonun amacını, nereye varmak istediğini, bundan sonra neler yapılacağını bildiğim, gördüğüm, tahmin ettiğim kadarıyla anlatmaya çalıştım.

Dediğim gibi amacım hepimizin zihnini meşgul eden, "Ülke nasıl bu hale geldi?" sorusuna kendimce bir cevap vermektir.

Tüm bunlar yaşanırken toplum olarak bizim de sorumluluğumuz vardı.

Bana göre kimimiz alkışlarımızla, kimimiz kontrolsüz öfke-mizle, kimimiz korkularımızla bu sürecin birer oyuncusuna dönüşmüş durumdayız.

Daha önce de dediğim gibi, yaşanan süreci yani Türkiye'nin Ortadoğululaşmasını ülkemize doğru gelen bir kasırgaya benzetiyorum.

Ülkemize doğru bir kasırğa gelirken meseleyi bir iktidar mücadelesi olarak görmek, bir kasırga gelmiyormuş gibi davranmak, dahası böyle davranarak o kasırgayı görünmez kılmaya çalışmak...

Bütün bunlar bana göre yaşanacak felaketi engelleme iradesi oluşturmamızı da zorlaştırdı.

Ülkemiz Ortadoğululaştırılırken yani bir yıkıma sürüklenirken mahalle kavgası vermektir, partilerimizi önemsemekten vazgeçemedik.

Bütün bunlar hepimizi işlenen cinayetin suç ortağına dönüştürdü.

Mevcut iktidar mensuplarıyla geçmişte aynı mahallede büyümüş olmam bana onları daha iyi tanıma; ne yaptıklarını, ne yap-

maya çalıştıklarını, meselenin nereye varacağını belki daha iyi anlama avantajı sağladı.

Bu avantaj doğal olarak meselelere biraz daha farklı bakmama neden oldu.

Yani meselelere farklı bakmamın nedeni kimsenin görmediğini görmem, herkesten daha öngörülü, herkesten daha akıllı olmam değil, böyle bir avantajımın olmasıydı.

Bu avantajım zaman zaman daha tedirgin ve endişeli olmama ve o duyguyla yazıp konuşmama neden oldu.

Çünkü dediğim gibi, yaşanan süreci ben daha çok ülkeye doğru yaklaşan bir kasırgaya benzetiyordum.

Kendimce verdiğim bütün çabam o kasırgaya dikkat çekmekti.

Bu amaçla siyasi liderlerle yaptığım görüşmeleri ve o görüşmelerdeki konuşmalarımdan özel görüşme hukukunu da koruyarak bölümler aktarmaya çalıştım.

Kısacası, hepimizin zihninde oluşan “Ülkemiz nasıl bu hale geldi?” sorusuna bir cevap vermeye, bu süreçteki sorumluluğumuza dikkat çekmeye ve anlam veremediğimiz olayların arka planını anlatarak yaşanan sürecin anlaşılmasını sağlamaya çalıştım.

Yani Türkiye'nin, büyük tahribat almasına neden olan otoriter yönetime geçişinin hikâyesini anlattım.

Esasında 20 yıldır yaşanan olayları birleştirdiğimizde ortaya çıkan resim bundan sonra neler olabileceğinin de işaretini veriyor bize.

Bu gidişatı durdurmak, ülkemize çizilen kaderi değiştirmek, çarkın döngüsünü bozmak için neler yapılması gerektiğine kendimce dikkat çekmeye çalıştım.

Senaryo mu, Kırmızı Pazartesi mi?

“Ülkemiz son 20 yılda büyük bir değişim yaşadı. Toplumunu derinden etkileyen ve endişeye sevk eden bir tabloyla karşı karşıya kaldık.

Rejim değişti; hukuk, demokrasi, laiklik tahrip edilerek otoriter bir yönetim kuruldu. Ben bu durumu ülkemize doğru gelen bir kasırgaya benzetiyorum.

Ülkemize doğru bir kasırga gelirken kim ne yaptı? Ne tür siyasi olaylar yaşandı? Bu kasırganın tahribatını en aza indirecek tedbirler niçin alınamadı ve ülkemiz bu hale nasıl geldi?

İşte bu sorulara bildiklerim, gördüklerim, tanıklıklarım ve yorumlarım çerçevesinde cevaplar aramaya çalıştım.”

Levent Gültekin, Türkiye'nin son 20 yılının en önemli olaylarını masaya yatırıyor...

CHP lideri Deniz Baykal'ın desteğiyle Recep Tayyip Erdoğan'ın siyasi yasağının kaldırılması, AK Parti'ye kapatma davası açılması, 27 Nisan Muhtırası ve Cumhuriyet mitingleri, Ergenekon/Balyoz davaları, 2010 Anayasa değişikliği, Gezi olayları, Hendek savaşları, 2015 seçimlerindeki tuhaf olaylar, 15 Temmuz Darbesi, 2018 Cumhurbaşkanlığı seçimlerindeki şaşırtıcı oyunlar...

Yaşanan olayların akışındaki bütünlük, bu akışı bozacak her engelin ustalıkla ortadan kaldırılması, kimi muhalif siyasi aktörlerin bir andaki tutum değişikliği akla iki ihtimali getiriyor: Ya herkesi oyuncuya dönüştüren bir senaryo var ve ustalıkla uygulanıyor ya da Gabriel García Márquez'in *Kırmızı Pazartesi* romanına benzer bir durum yaşıyoruz. Yani kasabada bir cinayet işleneceğini herkes biliyor ama kimse bir şey yapmıyor ve sonunda o cinayet işleniyor.

Bütün bu olayların arka planı bize, bundan sonra neler olabileceğinin işaretini de veriyor.

Bu kitap bir anlamda Türkiye'nin Ortadoğuluşturulma sürecini hikâye tadında anlatıyor.

Kasırga, okuru, yaklaşan tehlikeye karşı uyarmak üzere kaleme alındı... Bu gidişatı durdurmak, ülkemizi yeniden herkes için yaşanabilir bir ülke haline getirmek için...

